

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XLI. De triplici piorum locorum genere, & qua raratione circa illa
sese gerere debeat voluntas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

*Interna
recollectio
in quo con-
sistat?*

ipsum recollectionem perueniet, quæ in eo consistit, ut ab omnibus istis transeat, & ut anima omnium istorum sensibilium saporum seu consolationum, studeat obliuisci, & ut medullam recollectionis interne animæ intret, & in virtutibus fortiter nerveque acquirendis allaboret.

Quantum verò ad exteriora spectat, hæc sensibilis distarum rerum inhaesio in causa illi est, ut non in omnibus locis possit commodè orare, sed in eis distaxat, quæ gustui suo conformia sunt: unde & sæpe orationem omittit cum (ut vulgo dicitur) nesciat nisi libro suo uti.

Præterea appetitus iste, multarum est hominibus istis causa varietatum. Ex isto quippe hominum genere sunt illi, qui nunquam in eodem persistunt loco: imo sæpe nec in eodem vitæ statu; nunc illos in vno conspicies loco; nunc verò in alio; nunc istam eremiticam eligunt cellam, nunc vero aliam; nunc vnum oratorium, nunc aliud componunt. Ex istis quoque sunt illi, quibus in statuum modorumque viuendi mutationibus, tota effluit vita. Cum enim solo illo sensibili fetore ac delectatione circa spiritualia afficiantur & permoueantur, nec vnquam sibi vim inuulerint ut ad spiritualem recollectionem per voluntatis suæ abnegationem & subiectionem, seu tolerandi incommoda submissionem, perueniri; hinc pronenit, quod quotiescunque locum aliquem arbitrio tuo deuotum, vel aliquod vitæ institutum, quod naturæ illorum propensionique conforme sit, animaduertunt; confestim illad arripiunt, illo quod antea amplectebantur, relicto. Et quoniam ad hoc gustu illo sensibili inducitur sunt; hinc est quod cito aliquid aliud requirunt: cum gustus deuotioque sensibilibus inconstans sit ac cito deficiat.

CAPVT XLI.

De triplici piorum locorum genere, & qua ratione circa illa sese gerere debeat voluntas.

Tres locorum differentias reperio, quibus solet Deus voluntatem ad deuotionem excitare. Ad primam differentiam, quædam terrarum situumque dispositiones spectant, quæ grata diuersitatum suarum apparentia, siue soli positione, siue arborum plantarumque viriditate, siue etiam quiete solitaria, naturaliter ad deuotionem prouocant. Quibus uti, si confestim ad Deum erigitur voluntas, in obliuione prædictorum locorum proficuum est. Quemadmodum ad hoc ut aliquis designatum consequatur finem, non expedit ut se diutius in eius medijs motiuisque detineat, quam necessitas poscat. Nā si voluerint appetitum recreare, ac sensibilem gustum seu delectationem ex huiusmodi locis elicere, sectatam potius spiritus, distractionemque spirituale reperturi sunt, spiritualis enim satisfactio ac dulcedo, non nisi in recollectione interiori reperitur.

Quamobrem si spiritualem quempiam in huiusmodi locis deuenire contingat, debet ille loci oblitus, & non interius cum Deo permanere, ac si in eiusmodi loco minimè versaretur. Nam si gustum, & delectationem loci hinc inde venari, & confectari voluerit, id est (ut diximus) recreationem potius sensitiuam, animique instabilitatem quærit, quam spiritualem tranquillitatem. Hoc se prorsus modo gerebant Anachoretæ, & alij sancti Eremitæ, qui in latissimis anacolutis que solitudinibus minora, quæ illis satis esse possent, deligebant loca, ac & stimas construendo cellas & antra, quibus se se

sefe inuoluebant. In quorum vno tribus annis sanctus Benedictus mansit, alius vero Eremita fune sefe alligauit, ne vltra quam ille protenderetur, exiret: hocque modo multi fecere, quas longum esset recensere. Optime quippe sancti illi nouerant, quod nisi appetitum & cupiditatem spiritualem acquirendi gustum ac consolationem extrinxisent, nullo pacto consolationem spiritualem adipisci & spirituales euadere potuissent.

Secunda locorum differentia, magis particularis est (neque refert si solitaria illa sint, sine alia quacunque) in quibus conuenit Deus aliqua spiritualia admodum suauia conferre beneficia, nonnullis peculiaribus personis, ita ut ordinati eorum perlocum illius, quæ gratias istas illis consecuta est, ad locum illum, in quo eas est consecuta, propendat & inclinetur, patiaturque & percipiat interdum quædam vehementia desideria & anxietates, eò veniendi: quamuis cum illuc peruenit, nihil tale scripturè reperiat, eò quod minimè hoc in sua situm est potestate, huiusmodi enim munera confert Deus, quando, quomodo, & ubi voluerit: non enim loco & tempori, aut illorum, quibus ea largitur voluntati arbitrioque alligatus est. Bonum erit nihilominus alligatum ad orandum, ea adire loca, dummodo appetitus nudus liberque à proprietate remaneat, idque tres ob causas. Prima est, quia licet (vt diximus) DEVS loco non sit alligatus, videtur tamen voluisse ab anima illa, in eo loco laudari, dum ei ibi beneficium illud contulit. Secunda, quia plus recordatur anima DEO referre gratias pro munere ibi accepto. Tertia, quia nihilominus magis in eo loco deuotio, memoria illa excitatur. Has

itaque ob causas debet se eò conferre, non autem quod existimet DEVM obligatum esse ad largienda ibi sua dona, ita ut ea vbicumque ei libuerit largiti non valeat: decentior quippe magisque proprius locus pro DEO est anima, omni alio corporeo loco. Hoc modo in sacris literis legitur, excessisse Abraham altare, in eo in quo ipsi apparuerat Dominus loco, ibique sanctum nomen eius inuocasse: cumque ex Aegypto postmodum reuerteretur, pereundem, in quo illi Dominus apparuerat locum transisse, & ad idem, quod extruxerat altare rursus Dominum inuocasse. Iacob quoque locum, in quo ei Dominus scilicet inuocauerat, lapidem ibi oleo delibutum erigendo consignauit. Agar etiam nomen illi loco imposuit, in quo ei Angelus apparuerat, magni locum illum faciendo dicendoque: *Profecto hic vidi posteriora videntis me.*

Tertia differentia est quorundam particularium locorum, quæ eligit Deus vt in illis inuocetur, & ei seruiatur: cuiusmodi erat mons Sinai, in quo Deus legem Moysi dedit, & locus, quem Abrahamo designauit ad filium suum sacrificandum. Monsetiam Horeb ad quem præcepit Patrem nostrum ELYAM pergere, vt se illi ibi demonstraret. Locus præterea, quem sanctus Michael pro obsequio suo dedicauit, hoc est, mons Garganus Sipontino Episcopo apparendo, dicendoque: *se loci illius custodem esse, & vt in eo loco oratorium DEO in memoriam Angelorum dedicaretur.* Gloriosissima denique virgo elegit Romæ singulari niuis indicio locum, ad templum sibi construendum, quod Patricium in sui nominis honorem extruere voluit. Rationem verò ob quam DEVS hæc potius loca quam alia, vt in illis:

B.
Iannis
Cruce

Opera
ystica
NVT
124

Gen. 12. 7.

Gen. 13. 6.

Gen. 18. 18.

Gen. 16. 13.

Exod. 24. 2.

Gen. 22. 2.

Reg. 19. 2.

2.

illis laudetur & glorificetur eligat, ipse nouit. Id autem quod nos scire oportet est, omnia ad nostram utilitatem fieri, & ut nostra in illis, & ubicunque tandem cum fide integra aliquid ab eo perierimus, vota exaudiat. Quamquam in locis eius obsequio destinatis, multo maior subest occasio, ut in illis exaudiamur, eò quod Ecclesia ad hunc finem ea destinauerit, dedicaueritque.

CAPVT XLII.

De alijs orationis motibus, multiplici videlicet ceremoniarum varietate, quibus multa persona vtuntur.

Inutiles delectationes & proprietatis imperfectio, quibus, circa res, quas recensuimus, multæ implicatur personæ, fortassis aliqua ex parte tolerabiles sunt, eò quod aliquomodo in illis innocenter agatur. At ingens fiducia & adhesio, quam nonnulli in multis ceremoniarum modis, à personis parum illuminatis & à fidei sinceritate deficientibus introductis, collocant, omnino tolerari non potest: Prætermittamus nunc ceremonias illas, quæ sibi annexa habent quædam extraordinaria nomina, terminosque, qui nihil significant; nec non alias res, minime sacras, quas stupidi homines, & rudes ac suspectæ animæ, intermiscere orationibus suis consueuerunt, de quibus quoniam manifestè malæ sunt, & in quibus peccatum interuenit, imò etiam in multis illarum occultum cum dæmone pactum, quibus etiam ad iracundiam, & non ad misericordiam prouocant Deum; hoc loco agere superledeo. Sed de illis solummodo ceremonijs hoc loco disserere placet, quibus eò quod modi isti suspecti nequaquam intermiscantur, plures hodie personæ cum in-

discreta vtuntur deuotione, tantam vim fidemque in modis illis, cum quibus volunt deuotiones & orationes suas perfoluere, reponendo; ut arbitrentur, quod si in vno puncto defecerint. & extra illos limites pedem extrulerint, nihil se utilitatis inde consecuturas, nec à Deo fore audiendas, plus fiduciæ in modis illis, & ceremonijs collocando, quàm in viua oratione, non absque magna Dei irreuerentiâ & iniuria, Exempli causa, ut Missa cum tot nec pluribus paucioribusque celebretur candelis; vt illam talis vel talis legat sacerdos, vtque hoc tali vel tali fiat hora, nec vilo modo ante aut post, vt post talem celebretur die, nec prius aut posterius, stationes etiam vel orationes tot sint, & tales talibusque temporibus, cum talibus vel talibus ceremonijs, & talibus corporis sitibus obeantur, & quod hæc non ante, nec post, nec aliter fiat. Et vt persona, quæ hæc obierit, talibus vel talibus dotibus, vel proprietatibus sit insignita; existimantque si aliquid exijs, quæ sibi proposuerunt omiserint, nihil se effecturos. & id genus alia, quæ absque numero adhibere solent. Quod autem deterius est, & prorsus intolerabile, quod nonnulli, aliquem in se istarum rerum effectum experiri volunt, vel ut id quod postulant fiat, vel certe, quod orationibus illis suis ceremoniaricis absolutis adimpleatur: quod certe nihil aliud est, quam reuocare Deum, & ad grauem illum iracundiâ prouocare: idque adeò, vt interdum faciat dæmoni potestatem, ad decipiendum illos, faciendo eos res admodum ab animæ suæ utilitatibus alienas sentire, vel intelligere, hoc ipsis promerentibus, propter adhesionem, & proprium amorem, quem in suis orationibus fouent, ac nutriunt, dum non id potius, quod Deo placet fieri volunt, quam quod ipsi desiderant; quibus tamen nunquã res ex voto succedunt.